

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 289/23
15.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Здравке Ђурђевић, председника већа, судија Маје Илић, Драгољуба Албијанића, Душанке Ђорђевић и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Јелене Савић, записничара, у кривичном предмету против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 Кривичног законика (КЗ), одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду (ВЈТ), браниоца окривљеног АА, адвоката Здравка Ђукановића, заједничкој жалби браниоца, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, жалбама браниоца окривљеног ББ, адвоката Сање Раденковић и адвоката Маје Атанасковић и жалби браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Јанковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.173/16 од 28.09.2022. године, одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана 14.05.2024. године, а након већања и гласања дана 15.05.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Здравка Ђукановића, заједничка жалба браниоца, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Сање Раденковић и адвоката Маје Атанасковић, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Јанковића и пресуда Вишег суда у Београду К.бр.173/16 од 28.09.2022. године, **се ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.173/16 од 28.09.2022. године, окривљени АА, ББ и ВВ, оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 3 у вези става 2 Кривичног законика у вези члана 33 КЗ, па их је суд применом наведених законских прописа и чланова 45, 54 и 63

КЗ осудио и то окривљеног АА, на казну затвора у трајању од 10 (десет) година, у коју казну му се урачунава време проведено у екстрадицијом притвору од 27.10.2017. године до 06.03.2018. године, време проведено у притвору од 06.03.2018. године до 18.05.2021. године и време проведено у режиму мере забране напуштања стана од 18.05.2021. године, док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања на издржавање изречене казне затвора; окривљеног ББ, на казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 12.11.2015. године до 18.05.2021. године, као и време проведено у режиму мере забране напуштања стана од 18.05.2021. године, док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања на издржавање изречене казне затвора; окривљеног ВВ, на казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 20.10.2015. године до 18.05.2021. године, као и време проведено у режиму мере забране напуштања стана од 18.05.2021. године, док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање изречене казне затвора. Наведеном пресудом, оштећени ГГ је у смислу члана 258 став 4 ЗКП за остваривање имовинско-правног захтева упућен на парнични поступак. Наведеном пресудом, окривљени су обавезани да на име судског паушала плате износе од по 20.000,00 динара, као и да на име трошкова кривичног поступка Вишем суду у Београду сви окривљени солидарно плате износ од 247.898,25 динара, а окривљени АА да плати износ од 331.363,52 динара, окривљени ББ износ од 289.740,00 динара и окривљени ВВ износ од 635.035,00 динара, као и да Вишем јавном тужилаштву у Београду сви окривљени солидарно плате износ од 39.988,02 динара, а окривљени ББ и окривљени ВВ и износе од по 14.723,86 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због погрешно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине побијану пресуду или да исту преиначи, тако што ће окривљене АА, ББ и ВВ огласити кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 у вези са чланом 33 КЗ те да им изрекне казне затвора довољне да се истима испуни сврха кажњавања из члана 42 КЗ, а уколико Апелациони суд у Београду нађе да је одлука првостепеног суда, у погледу правне квалификације основана, жалбом се предлаже да ожалбена пресуда буде преиначена на начин што ће окривљене АА, ББ и ВВ осудити на максимално забрањену казну затвора пропиасну за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 3 у вези става 2 КЗ,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Здравко Ђукановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца и укине ожалбену пресуду а спис предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање,

-заједничку жалбу изјавили су браниоци окривљеног АА, адвокат Милош Мршовић и адвокат Петар Огњановић, због битне повреде одредаба кривичног

поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца и преиначи побијану пресуду, тако што ће одбити оптужбу у односу на окривљеног АА и истог ослободити кривице за извршење кривичног дела за које се терети или пак укинути првостепену пресуду и спис предмета вратити првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Сања Раденковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичним санкцијама и о другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца и укине ожалбену пресуду а спис предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да исту преиначи, тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе за кривично дело за које се терети у овом поступку,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Маја Атанасковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због неправилне одлуке о кривичној санкцији и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе за извршење предметног кривичног дела или да исту укине и спис предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или пак да преиначи побијану пресуду и окривљеном ББ изрекне казну затвора у краћем временском трајању и

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Марко Јанковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца и преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљеног ВВ ослободити од оптужбе или пак алтернативно да усвајањем жалбе браниоца укине ожалбену пресуду и спис предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Браниоци окривљеног АА, адвокат Милош Мршовић и адвокат Петар Огњановић поднели су заједнички одговор на жалбу ВЈТ у Београду, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду одбије као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.318/23 од 14.03.2023. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду те да укине првостепену пресуду а спис предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или пак да исту преиначи, тако што ће окривљеног АА, окривљеног ББ и окривљеног ВВ, огласити кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 КЗ у вези члана 33 КЗ и осудити их на казне по закону или пак да ожалбену пресуду преиначи, тако што ће окривљене АА, ББ и ВВ осудити на максималне казне затвора прописане за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 33 КЗ, а жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића, адвоката Петра

Огњановића и адвоката Здравка Ђукановића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Јанковића и бранилаца окривљеног ББ, адвоката Сање Раденковић и адвоката Маје Атанасковић, одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у присуству окривљеног АА, његових браниоца, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Здравка Ђукановића, за кога је по заменичком пуномоћју приступио адвокат Урош Царевић, окривљеног ББ, његових браниоца, адвоката Сање Раденковић и адвоката Марка Станковића, који је приступио по заменичком пуномоћју за адвоката Мају Атанасковић и окривљеног ВВ, са браниоцем, адвокатом Марком Јанковићем, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и уредно обавештеног браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Огњановића, па је размотривши списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеним жалбама, те по оцени жалбених навода и предлога, имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

– **жалбе су неосноване.**

Жалбом браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Јанковића, побија се простепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, тако што се истиче да је пресудом оптужба прекорачена, јер је изменама оптужног акта првостепени суд нарушио идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљених, будући да је у изреци ожалбене пресуде, на страни 4. наведено: *“...које повреде су скупно процењене представљале тешку телесну повреду опасну по живот, услед којих је дошло до великог губитка крви и масне емболије плућа, од чега је оштећени, сада покојни, ДД, преминуо исте ноћи...”*, док се у оптужници наводи један узрок наступања смртне последице и то губитак крви, на који начин је окривљени ВВ, према жалбеним наводима, побијаном пресудом оглашен кривим због веће количине активности од оне која му је стављена на терет оптужницом.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд правилно из обдукционог записника Института за судску медицину “Милован Миловановић” број С-952/15 од 21.10.2015. године, утврдио да је смрт сада покојног ДД насилна и да је наступила услед емболије плућа и губитка веће количине крви и насталих компликација, односно да се ради о два конкурентна узрока смрти, тако да ни поред све медицинске интервенције и давања трансфузије и раствора није се могао поправити хемодинамски статус, док је масна емболија настала као компликација задобијених повреда, те се узрок смрти не може везати само за компликацију масне емболије, него пре свега за иницијално стање, а то је губитак велике количине крви, на шта се указује и у писаном налазу и мишљењу судског вештака др Бранимира Александрића од 28.03.2016. године, при ком је овај судски вештак остао и приликом испитивања на главном претресу, а са чим се сагласио и стручни саветник одбране др Зоран Станковић, као и из судско медицинског вештачења Института за судску медицину “Милован Миловановић” Дел.бр. 234/20 од 14.08.2020. године. Дакле, при неспорно утврђеним чињеницама у погледу узрока који

су довели до наступања смрти оштећеног и то да се ради о два конкурентна узрока смрти, односно да је смрт оштећеног ДД могла наступити услед губитка веће количине крви и насталих компликација, с тим у вези, а све због задобијених повреда, као и услед масне емболије плућа, које повреде су све и констатоване, како у обдукционом записнику, тако и у судско-медицинском вештачењу, наведена интервенција првостепеног суда у изреци ожалбене пресуде, уношењем као могућег узрока смртне последице - масне емболије плућа, доприноси прецизности чињеничног описа извршеног кривичног дела, а истом се не повећава количина активности за коју се окривљени терете, како се истиче у жалби браниоца окривљеног, при чему је иста заснована на неспорно утврђеном чињеничном стању и учињеном изменом оптужнице у изреци побијане пресуде се не погоршава положај окривљених у овом кривичном поступку.

По оцени Апелационог суда у Београду, имајући у виду да је првостепени суд из доказа изведених у доказном поступку, те чињеница утврђених њиховим извођењем, утврдио да су окривљени у улици ... пресрели сада покојног ДД, који је био на скутеру, да су му препречили пут возилом марке "... " регистарских ознака ... и након што су га угурали у возило одвезли на ... након чега су то возило оставили на паркингу у улици ... где је и пронађено, а да су покојног ДД возилом марке "... " регистарске ознаке ..., у коме су пронађени трагови оштећеног ДД одвезли до улице ... и оставили га на тротоару где је оштећени и пронађен истог дана о чему ће у наставку пресуде бити више речи, као и да је првостепени суд савесном оценом свих изведених доказа утврдио да су сва тројица окривљених учествовала у наношењу повреда сада покојном ДД и да с обзиром на њихову многобројност исте нису могле настати само на једном месту, тачније у улици ... приликом угуривања оштећеног у возило "... ", већ да се према налазу Института за судску медицину ради о повређивању оштећеног у више актова, правилан је закључак првостепеног суда да је ДД тучен и то не само металном шипком на којој су отисци окривљеног ББ већ и песницама и шутирањем ногу, те је сходно наведеном утврђеном чињеничном стању, првостепени суд правилно учинио измене у изреци побијане пресуде а у односу на оптужни акт, у циљу прецизирања дешавања спорном приликом, и без прекорачења идентитета оптужења, будући да се наведеним изменама и по оцени овог суда не утиче на отежавање кривично-правног положаја окривљених, у смислу повећања криминалне активности у ожалбеној пресуди.

Надаље, жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Здравка Ђукановића, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Сање Раденковић и адвоката Маје Атанасковић, те браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Јанковића, првостепена пресуда се оспорава због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, јер је изрека првостепене пресуде неразумљива, као и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, која се састоји у томе да је изрека првостепене пресуде противречна сама себи, а разлози пресуде су противречни изреци, да побијана пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, а они који су дати су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде и садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, па због тога није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, истакнути жалбени наводи браниоца окривљених, оцењени су као неосновани, будући да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретној кривично-правној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да су окривљени извршили кривично дело за које су оглашени кривим, као и радње које су предузели приликом извршења истих.

Поред тога, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа, ближе означених у образложењу ожалбене пресуде, а у склопу изнетих одбрана окривљених, као и осталих доказа, правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа сваког од окривљених према учињеном кривичном делу, а о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је супротно жалбеним наводима побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да су окривљени извршили кривично-правне радње, док се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбране окривљених, а што је у складу са садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда, па се неосновано у изјављеним жалбама истиче супротно. Осим тога, насупрот жалбеним наводима, у изреци првостепене пресуде, као и у образложењу, јасно и прецизно су описане кривично-правне радње и улога сваког од окривљених.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбама браниоца окривљених, напред наведеним, оспорава се оцена суда о изведеним доказима, те оцена одбрана окривљених, тако што се у жалбама износи сопствена анализа наведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу пресуде, а с тим у вези оспоравају се чињенични и правни закључци првостепеног суда да су окривљени АА, ББ и ВВ извршили кривично дело за које су оглашени кривим првостепеном пресудом.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање у односу на кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 33 КЗ, ближе описано у изреци побијане пресуде правилно и потпуно утврдио на основу исказа оштећеног ГГ, сведока ЂЂ, сведока ЕЕ, сведока ЖЖ, сведока ЗЗ, сведока ИИ, као и обављених вештачења и усмене речи судских вештака који су испитивани на главном претресу, те писаних доказа изведених у доказном поступку пред првостепеним судом, који су ближе наведени на странама 6. и 7. образложења побијане пресуде, а које доказе је првостепени суд ценио, како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу са одбраном окривљеног ВВ, који је одбрану изнео, док су окривљени АА и окривљени ББ, током поступка, негирали извршење кривичног дела, али се нису детаљно изјашњавали на наводе из оптужнице и предочене доказе, дајући јасне и аргументоване разлоге, из којих је прихватио исказ оштећеног и наведених сведока, као и разлоге из којих није прихватио одбрану окривљених, који су негирали

извршење предметног кривичног дела.

По оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд на основу доказа изведених у доказном поступку, те чињеница утврђених њиховим извођењем, утврдио да је оштећени, сада покојни ДД дана ...2015. године, око ... часова, пронађен у доњем вешу и чарапама на тротоару у ул. ... у ..., са бројним повредама по целом телу, да је пребачен у Ургентни центар, где је у току исте ноћи, дана ...2015. године, у ... часа преминуо, услед наведених повреда које су довеле до великог губитка крви и масне емболије плућа, које чињенице произлазе из обдукционог записника и исказа сведока ЖЖ, који се изјаснио о томе како и где је пронашао оштећеног, што је у складу и са извештајем о фирензичком прегледу лица места Кт.бр.100-2742/2015 од ...2015. године и сачињеној фотодокументацији, као и са исказом сведокиње ИИ.

Исказ сведока ЋЋ, детаљно је интерпретиран и оцењен у побијаној пресуди, а из истог произлази да је наведени сведок пријавио догађај дана ...2015. године, у преподневним часовима и то да је уочио у ул. ... у ..., док се спуштао према ауто-путу, у коме су учествовала четири лица, од којих је једно седело на месту возача, у упаљеном возилу, са регистарским ознака ..., друго лице је држало једног младића око струка, а за то време га је треће лице ударило металном шипком и песницом у главу, при чему су њих двојица покушавали да га увуку у возило, а младић се опирао, због чега је лице које га је ударило шипком по глави, почело да га удара и по ногама и гурало у возило, а лице које га је држало око струка покушавало да га увуче у возило, да је видео да је лице које су тукли имало посекотине преко целе главе и да му је коса била умазана крвљу, да су на крају успели да га угурају на задње седиште где су сели заједно са њим, а да је лице са шипком наставило да га удара песницама и у ауто, те да је лице које је седело на месту возача дало гас и да су се удаљили у правцу ..., што је све трајало 5-6 минута, али довољно да је сведок успео да запише регистарски број возила и позове полицију, а док је пролазио поред места где се то десило, видео је на асфалту кацигу какву носе мотоциклисти. Исказ сведока ЋЋ, поткрепљен је писаним доказима изведеним у доказном поступку и то извештајем о форензичком прегледу лица места Кт.бр.100-2742/2015 од 19.10.2015. године, фотодокументацијом сачињеном на лицу места, исказом оштећеног ГГ, који је отац покојног ДД, који се изјаснио да је његов син критичног дана из куће изашао мотором, те ДНК вештачењем узорка крви затеченим на лицу места и бриса узетог са кациге која је пронађена на лицу места, на основу којих је утврђено да исти припадају ДД, односно да се са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је он дозор тих биолошких трагова, из чега је првостепени суд правилно утврдио да је скутером спорном приликом управљао оштећени ДД, а да је скутер затечен у ул. ..., те да је оштећени ДД имао повреде од којих су остављени трагови крви на коловозу. Надаље, правилно је првостепени суд, а у контексту напред наведених доказа, из неспорних ДНК трагова покојног ДД у возилу марке "...", регистарских ознака ..., закључио да је оштећени ДД био у наведеном возилу и да је он лице о коме се сведок ЋЋ изјаснио да је тучено, да је био повређен и да су га два лица угурала у предметно возило на задње седиште, што је све у складу и са чињеницом да су његови ДНК трагови пронађени у задњем делу возила те да су пронађени трагови крви у потпуности у складу и са исказом сведока ЋЋ.

Да је оштећени, сада покојни ДД био и на ..., правилно је првостепени суд утврдио анализирајући преостале узорке из ДНК вештачења, будући да је приликом

криминалистичко-техничког прегледа лица места –, на замљаној површини на паркинг простору испред ..., непосредно поред две пластичне канте са ђубретом пронађен један пар патика црне боје, са белом апликацијом “Puma”, величине 46, што је коснтатовано и у извештају о форензичком прегледу лица места од 21.10.2015. године, са којих су узети брисеви, те је утврђено да се ДНК профил ДД у потпуности поклапа са добијеним ДНК профилом са унутрашње стране обе патике, као и са спољашње стране десне патике, а да се са великом сигурношћу може тврдити и да је један од донора биолошког трага изузетог са спољашње стране леве патике и да је један од донора биолошког трага – крвне мрље људског порекла са спољашње стране десне патике, из чега је првостепени суд правилно закључио да се ради о патикама покојног ДД, што је све у складу са исказом сведока ЖЖ, да је оштећеног ДД пронашао у чарапама, а имајући у виду и да је са спољашње стране његове десне патике пронађена његова крвна мрља, произлази да је у време док је носио патике био повређен, што све указује да је предметне патике носио критичног дана пре него што је повређен.

Правилно је по оцени овог суда првостепени суд, даљом анализом ДНК трагова покојног ДД утврдио да је исти боравио у возилу марке “...”, регистарских ознака ..., јер је ДНК вештачењем утврђено да је његов ДНК профил пронађен у узорку који представља траг крви из возила “...” а такође из извештаја о форензичком прегледу лица места произлази да је траг црвене боје, налик на крв, фиксиран на тапацирунгу стуба задњих левих врата, с тим што се из фотодокументације од 23.10.2015. године уочава да су у наведеном возилу више места третирана луминолом и да је до реакције дошло на сувозачевом седишту са задње стране на наслону за главу на сувозачевом седишту, на задњем седишту иза сувозачевог седишта, на наслону за главу на возачевом седишту, у гепеку возила и на задњем седишту иза возачевог седишта, што све по правилном налажењу првостепеног суда поткрепљује закључак да је оштећени, сада покојни ДД боравио у наведеном возилу, након што је повређен.

Надаље, да је путничко моторно возило марке “...”, бордо боје, регистарских ознака ... учествовало у критичном догађају, а како то произилази из исказа сведока ЂЂ који је исто уочио на лицу места и записао регистарски број, а потом и позвао полицију, које возило је затечено закључено на паркингу ..., у Улици..., где је извршено фотографисање а затим и криминалистичко техничка обрада истог, а претресом стана окривљеног ВВ пронађен је привезак са два кључа за старотовање мотора са знаком “...”, привремено одузето од његове супруге ЈЈ по потврди о одузетим предметима од 20.10.2015. године. Уз наведено, приликом проналаска овог возила, у пртљажнику истог је пронађена метална шипка дужина 65 центиметара, обележена као траг број 15 у извештају о форензичком прегледу лица места од 27.10.2015. године, док је ДНК вештачењем утврђено да се сви елементи ДНК профила покојног ДД и окривљеног ББ садрже у мешаном ДНК профилу добијеном ДНК анализом спорног биолошког трага и изузетог са предметне металне шипке, те да се са великом сигурношћу може тврдити да су они једни од донора тог биолошког трага, из чега правилно првостепени суд закључује да је окривљени ББ био у предметном возилу и да је он лице о коме се изјашњавао сведок ЂЂ које је ударило наведеном металном шипком у главу, по телу и ногама оштећеног, сада покојног ДД.

Надаље, првостепени суд је на странама 60. и 61. образложења побијане пресуде дао јасне, логичне и аргументоване разлоге због којих не прихвата одбрану окривљеног

ВВ у делу где је навео да је путничко возило марке "...", регистарски број ..., продао КК за 1.200 евра дана 05.10.2015. године, да није знао где се предметно возило налази и да нису тачни наводи из оптужног акта којим се терети да је учествовао у извршењу предметног кривичног дела, а које разлоге је Апелациони суд у Београду, као другостепени, ценио као довољне и аргументоване за овакав закључак првостепеног суда.

Правилно је по оцени овог суда, првостепени суд, имао у виду да је окривљени ВВ лишен слободе дана 20.10.2015. године у возилу марке "...", регистарских ознака ..., у коме су такође, пронађени трагови крви покојног ДД, за које возило је окривљени у својој одбрани навео да је претходног дана исто позајмио од супруге окривљеног АА, да је ово возило од окривљеног ВВ одузето по потврди о привремено одузетим предметима од 20.10.2015. године, као и саобраћајна дозвола за наведено возило на име ЛЛ из ..., Улица ..., серијски број ... са припадајућим кључевима, као и полиса осигурања на име ЛЛ, за кога је првостепени суд нашао да се ради о блиском тазбинском сроднику – ... окривљеног АА, који је на главном претресу дана 18.5.2021. године, приликом одлучивања о замени притвора за меру забране напуштања стана, навео да би боравио код ... ЛЈЛ на адреси у Улица ..., а да је ... ЛЛ доставио суду сагласност у смислу наведеног. Подаци из наведене изјаве ЛЛ, која је приложена од стране одбране а у циљу остваривања права окривљеног АА за замену мере притвора блажом мером у току поступка, представљају податке који су коришћени током поступка приликом контроле основаности притвора према окривљеном, и изјава као таква не само да је позната окривљенима већ је саопштена и на главном претресу, па насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, иста не представља "главни доказ" на коме првостепени суд заснива своју одлуку против окривљеног АА, а на чему се инсистира у жалби браниоца као доказу који се није могао користити. Поред наведеног, правилно је првостепени суд, доводећи у везу окривљеног АА са дешавањима спорном приликом ценио и то што су патике покојног ДД пронађена на паркинг простору испред ..., као и чињеницу да је на спољшањој страни десне патике пронађена крвна мрља која је припадала покојном, а да је покојни пронађен у чарапама, из чега произлази да су патике остављене на том месту након што је сада покојни био већ повређен, а пре него што је избачен у улици ... на тротоар.

Правилно је првостепени суд на основу прегледаних видео снимака на раскрсници и улазу ... на којем је утврђено да је у 11:53:51 возило тамне боје, које лични на возило марке "...", са специфичним трокраким фелнама отишло и вратило се у 12:07:28 из правца у коме је отишло, а да је затим у 13:02:15 из истог правца као претходно возило наишло возило светлије боје са тамном лајсном по средини дуж возила, које је отишло у истом правцу, у коме је претходно отишло возило тамне боје и у 13:59:03 се вратило у правцу из ког је дошло, па с обзиром да се на возилима нису могле видети регистарске таблице и првостепени суд није могао са сигурношћу да утврди да ли се ради о возилима марке "...", регистарских ознака ... и "...", регистарских ознака ... овакав закључак правилно извео из општих карактеристика наведених возила и то из чињенице да предметно возило марке "...", има карактеристичне трокраке фелне, што произлази из фотодокументације Кт 100/2818/2015, а за возило "...", из фотодокументације Кт 100/2780/2015 да је светлије боје и да дуж целог возила има тамну лајсну по средини, те је наведена опажања довео у везу са чињеницама

утврђеним из других доказа изведених у доказном поступку, те је нашао да је његов закључак да се ради заиста о напред наведеним возилима у складу и са временским оквиром када се предметни догађај одиграо, па се време доласка возила тамне боје са специфичним трокраким фелнама у 11:53:51 подудара са исказом сведока ЋЋ да се кретао улицом ... око 11,20 часова, да је након тога уочио предметни догађај који је трајао 5 до 10 минута до угуравања оштећеног у ауто и одласка са лица места, а време одласка возила са тамном лајсном по средини у 13:59:03 часова са временом проналаска оштећеног у улици ... око 14,15 часова, што све указује да се ради о предметном возилу “...” и “...”, иако то није било могуће неспорно утврдити из прегледаних видео снимака, али је у вези и са неспорно утврђеном чињеницом да су патике покојног ДД пронађене испред сплава који је у власништву окривљеног АА на ... и да су у оба возила пронађени његови ДНК трагови, па је из свега наведеног, правилно првостепени суд закључио да се ради о предметним возилима, односно да је покојни ДД доведен ... возилом марке “...” и одвежен са насипа возилом марке “...”, а да је у међувремену дошло до замене возила и да је возило марке “...” остављено на паркингу ...

Правилно је првостепени суд ценећи и исказ оштећеног ГГ, ... сада покојног ДД у делу који се односи на позив који је ГГ примио након нестанка ... са броја телефона ..., у вези са исказом сведока ЗЗ који је у овом поступку у фази истраге имао својство осумњиченог, и у чијем телефону у контактима је пронађен уписан број ... обележен као “...”, за који се изјаснио да му га је дао окривљени АА када је од њега позајмљивао скелу и да га је уписао под тим именом јер се тако звала његова бивша девојка... која је становала у комшилуку окривљеног АА, да с њим није контактирао никада до критичног дана када га је неко позвао, за кога је помислио да је окривљени ББ с обзиром да је он био присутан када је узимао скелу, а иначе стално га је виђао код куће окривљеног АА али да га је тај који га је позвао питао да ли познаје неког ... из ..., појашњавајући да је то боксер, проблематичан и када је рекао да га не зна и питао шта је било рекао му је да је небитно и да је испао неки проблем ништа му не објашњавајући, што и по правилној оцени првостепеног суда такође доводи у везу окривљене АА и ББ са предметним догађајима а што је у складу са листингом позива за дан ...2015.године када је у 10:27:40 регистрован пропуштен позив са броја означеног као “...” а одмах затим је примљен и позив са истог броја у 10:29:44 који је трајао 00:01:51, након чега су упућена два позива на исти број у 10:53:08 и у 11:00:52 који нису обављени, с тим што с обзиром на изјашњење сведока ЗЗ да не зна да ли га је позвао окривљени АА или окривљени ББ правилно првостепени суд констатује да није могао поуздано да утврди са ким је од њих двојице обавио предметни разговор али да је неспорно утврђено да се разговор односио на покојног ДД, да је вођен следећег дана након критичног догађаја, а да је исти број позвао претходног дана одмах након критичног догађаја и оца оштећеног, ГГ, при чему је првостепени суд правилно имао у виду исказ сведока ЗЗ да су се окривљени АА и окривљени ББ интензивно дружили, као и одбрану окривљеног ВВ да се дружио са окривљеним АА.

По оцени Апелационог суда у Београду, а насупрот жалбеним наводима браниоца окривљених, првостепени суд је правилно, на основу изведених доказа у доказном поступку, те чињеница утврђених њиховим извођењем, утврдио да су окривљени АА, ББ и ВВ лица која је критичном приликом сведок ЖЖ уочио, тако што је окривљени ВВ управљао возилом марке “...”, регистарских ознака ..., у коме су се на ручици

мењача и унутрашње ручице предњих левих врата налазили његови ДНК трагови, а радило се о возилу које је било у власништву његове супруге, за које је пронађен кључ приликом претреса његовог стана, које у критично време није било у претежању купца КК; да је окривљени ББ лице које је приликом покушаја угуравања покојног ДД у возило, истог ударао металном шипком у пределу главе, а затим и у пределу ногу, имајући у виду да се на предметној шипци налазе његови и ДНК трагови покојног ДД; те да је окривљени АА лице које је држало око струка покојног ДД, док га је окривљени ББ ударао шипком и заједно с њим га угуривао у возило.

Такође, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно извео и закључак да су окривљени у улици ... пресрели сада покојног ДД, који је био на скутеру, да су му препречили пут возилом марке "...", регистарских ознака ..., и након што су га угурали у возило, одвезли на ..., а што произлази из чињенице да је тамо пронађена патика, а посредно и снимцима камере, као и да су, да би прикрили трагове, возило марке "...", регистарских ознака ..., оставили ... у улици ..., где је пронађено, а да су покојног ДД возилом марке "...", регистарских ознака ..., у коме су, такође, пронађени трагови крви ДД, одвезли до улице ... и оставили га на тротоару, где је пронађен истог дана, па је, у смислу наведеног, првостепени суд правилно изменио чињенични опис из оптужнице, у складу са утврђеним чињеничним стањем, не прихватајући да су окривљени оштећеног довели истим возилом којим су га и одвезли.

Такође, будући да је из напред наведених доказа, првостепени суд на несумњив начин утврдио да су сва тројица окривљених учествовала у наношењу повреда сада покојном ДД и да с обзиром на многобројност и локализацију повреда на телу оштећеног, исте нису могле настати само у улици ... приликом угуравања у возило "...", о чему је у свом исказу говорио сведок ЂЂ, (указујући притом да је младић који је трпео ударце још увек активно пружао отпор док га је један од нападача ударао а други држао) већ да се према налазу Института за судску медицину ради о повређивању у више актова, а да је неспорно утврђено да су покојног ДД одвезли и до ..., правилно је првостепени суд закључио да је оштећени, сада покојни ДД и даље тучен и то не само металном шипком на којој су отисци окривљеног ББ, већ и песницама и шутирањем ногу, што је све у складу са налазима вештака који су се за сваку повреду појединачно изјашњавали и на који начин му је иста нанета, којим механизмом, а чему у прилог говори и то што оштећени ДД у време када је пронађен у ... улици није могао ни да устане, што је у исказу навео сведок ЖЖ. Из наведеног и по оцени овог суда, произлази да је оштећени ДД повреде задобио и у Улици ... и након што је одвежен ..., при чему је за постојање кривичног дела за које су окривљени оглашени кривим побијаном пресудом ирелевантно на ком месту је оштећени задобио коју повреду, те је измена оптужнице у односу на изреку пресуде а у смислу наведеног утврђеног чињеничног стања учињена искључиво у циљу прецизности описа предметног догађаја.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је нашао да се у радњама окривљеног АА, окривљеног ББ и окривљеног ВВ, стичу сва битна обележја кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 33 КЗ, на начин ближе описан у изреци пресуде, правилно закључивши да су у односу на наношење тешке телесне повреде оштећеном ДД, поступали са умишљајем, што произлази из целокупног понашања окривљених критичном приликом, да постоји узрочно-

последична веза између повреда које су нанели и смртне последице која је накнадно наступила код оштећеног, а с обзиром да је утврдио да су у односу на смртну последицу окривљени поступали са нехатом, правилно је првостепени суд извршио преквалификацију од кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 КЗ у вези члана 33 КЗ у кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 33 КЗ, на начин као у изреци првостепене пресуде, правилно налазећи и да су окривљени кривично дело извршили у стању урачунљивости, о чему су у образложењу дати детаљнији разлози, те су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду, оцењени и одбијени као неосновани.

Неосновано се жалбама браниоца окривљених оспорава и закључак првостепеног суда да су окривљени поступали као саизвршиоци из члана 33 КЗ, јер је првостепени суд правилно закључио да обележја саизвршилаштва у смислу наведене одредбе у односу на радње извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 3 у вези става 2 КЗ, произлазе из чињенице да су окривљени све време деловали заједно, тако што су заједно, једним возилом пресрели сада покојног ДД, затим га окривљени АА и окривљени ББ угурали у возило у коме је за воланом седео окривљени ВВ, а затим се сва тројица са њим одвезли до ..., затим на паркингу сакрили возило којим су га одвезли и другим возилом га довели до улице ... и избацили из аута, из чега је по правилном закључку првостепеног суда утврђено да су окривљени поступали по претходном договору и да су деловали као саизвршиоци, при чему у конкретном случају у радњама све тројице окривљених постоји и објективан елемент појма саизвршилаштва (заједничко учешће у делу) али и субјективни елемент (свест о заједничком деловању).

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Здравка Ђукановића, заједничкој жалби адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Сање Раденковић и адвоката Маје Атанасковић, те браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Јанковића, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе неосноване.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима, правилно ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја на висину казне, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА утврдио и ценио да је исти неосуђиван, да је током боравка у притвору тешко оболео, да је разведен, отац троје малолетне деце, на страни окривљеног ББ од олакшавајућих околности првостепени суд је утврдио и ценио да живи у ванбрачној заједници, без деце, док је на страни окривљеног ВВ од олакшавајућих околности утврдио и ценио да је ожењен, отац је четворо малолетне деце, док је од отежавајућих околности на страни окривљених и то окривљеног АА ценио његово понашање после учињеног кривичног дела, када се дао у бекство и у дужем периоду био недоступан, а на страни окривљених ББ и ВВ да су вишеструко осуђивана лица према извештају из казнене евиденције и да су кривично дело извршили у време проверавања по раније изреченим условним осудама, док је на страни све тројице окривљених од отежавајућих околности утврдио исказану посебну безобзирност и безосећајност приликом извршења кривичног дела у односу на оштећеног, који је имао само 24 године, док су они били доста старији од њега, те је правилно поступио када је

применом чланова 45, 54 и 63 КЗ окривљене АА, ББ и ВВ, огласио кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 33 КЗ, и осудио их на казне затвора и то окривљеног АА, на казну затвора у трајању од 10 (десет) година, окривљеног ББ, на казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година и окривљеног ВВ, на казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година, у које казне им се сходно одредби члана 63 КЗ урачунава време лишења слободе, време које су окривљени провели у притвору, као и време које су окривљени провели у режиму мере забране напуштања стана, ближе опредељено у изреци побијане пресуде.

По оцени Апелационог суда у Београду, казне затвора у наведеном трајању на које су окривљени осуђени сразмерне су тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљених, исте су нужне, али и довољне за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима, како олакшавајућим, тако и отежавајућим, на страни окривљених, и то сваког од њих понаособ, дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да првостепени суд није у довољној мери ценио безобзирност и упорност коју су окривљени исказали током извршења предметног кривичног дела, те да су окривљени деловали са заједничким умишљајем, сва тројица учествујући у повређивању ДД, те да нема логике да се окривљенима изрекну казне затвора у различитом трајању, већ је неопходно да им се изрекне максимална казна, будући да су у вишечасовном мучењу нанели велике болове покојном ДД, оцењени су и одбијени као неосновани. Ово стога, јер је првостепени суд правилно утврдио и ценио између осталих и безобзирност и упорност коју су окривљени испољили приликом извршења кривичног дела за које су оглашени кривим првостепеном пресудом као отежавајуће околности, дајући истима правилан значај. Уз наведено, првостепени суд је правилно, ценећи све околности конкретног случаја, улогу сваког од окривљених у предузимању кривично-правних радње које чине обележја кривичног дела за које су окривљени оглашени кривим првостепеном пресудом, те олакшавајуће и отежавајуће околности прописане у члану 54 КЗ, а које стоје на страни сваког од окривљених понаособ, извршио индивидуализацију казни сваког од њих понаособ, на начин и уз аргументацију која је довољна и прихватљива и за овај суд, као другостепени.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Здравка Ђукановића као и адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, који су изјавили заједничку жалбу, истиче се да је првостепени суд дао превелик значај отежавајућим околностима на уштрб олакшавајућих околности, те се жалбом адвоката Ђукановића истиче и да првостепени суд уопште није узео у обзир као олакшавајуће околности на страни окривљеног АА његову неосуђиваност, околност да је отац троје малолетне деце и да је тешко оболео, који жалбени наводи су оцењени и одбијени као неосновани. Ово из разлога јер је, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд правилном оценом свих олакшавајућих и отежавајућих околности на страни окривљеног АА, ценећи притом и личне и породичне прилике окривљеног, на које се жалбом адвоката Здравка Ђукановића неосновано указује, као да исте нису биле

предмет оцене првостепеног суда, имајући притом у виду и законом прописану казну за кривично дело за које је окривљени оглашен кривим, оценио да нема места изрицању блаже казне од оне која му је изречена побијаном пресудом.

Жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, адвоката Сање Раденковић и адвоката Маје Атанасковић, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се предлаже одмеравање блаже казне, имајући у виду да је окривљени побијаном пресудом оглашен кривим да је поступао из нехата као облика виности, тј. да је олако држао да до смртог исхода неће доћи, као и то да је сврха изрицања кривичних санкција превенција, а не репресија, са којих разлога је окривљеног било нужно осудити на блажу казну, оцењени су као неосновани, будући да је, по оцени овог суда, првостепени суд правилном индивидуализацијом казне у односу на окривљеног ББ, ценећи притом и прописани законски минимум и максимум за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 33 КЗ, за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, те постојање свих напред наведених околности, правилно нашао да се сврха изрицања кривичне санкције и сврха кажњавања, како на плану индивидуалне, тако и на плану генералне превенције, у конкретном случају и у односу на окривљеног ББ, може постићи само казном затвора у трајању како му је то изречено првостепеном пресудом.

Бранилац окривљеног ВВ, адвокат Марко Јанковић, је изјављеном жалбом оспорио првостепену пресуду и у делу одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, без навођења нових околности релевантних за одлуку о казни, мимо оних које је првостепени суд узео у обзир и ценио у образложењу побијаног решења, па је овај суд, као другостепени, оценио да је жалба браниоца окривљеног и у овом делу неоснована, имајући у виду прописани законски минимум и максимум за кривично дело за које је овај окривљени оглашен кривим, те постојање свих напред наведених околности на страни окривљеног ВВ, које по оцени овог суда, не оправдавају изрицање блаже казне окривљеном.

Имајући у виду личне и имовинске прилике сваког од окривљених понаособ, како то произлази из њихових личних података са једне стране, те ценећи трошкове настале у току трајања овог кривичног поступка, које је првостепени суд спецификовао и образложио у побијаној пресуди, као и дужину трајања притвора и мере забране напуштања стана у ком режиму се окривљени налазе, а на шта браниоци указују у својим жалбама, по оцени овог суда обавезивањем окривљених да солидарно плате износе који су опредељени у изреци побијане пресуде неће бити доведена у питање егзистенција окривљених и лица која су они по закону дужни да издржавају, те су жалбе изјављене у овом делу такође оцењене и одбијене као неосноване.

Сходно наведено, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић,с.р

Председник већа-судија
Здравка Ђурђевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Токић